

For stemte: 88 (V, S, SF, KF, RV, LA og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte: 2 (EL), hverken for eller imod stemte: 16 (DF).

Forslag til vedtagelse nr. V 56 er vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 57 (se side 5129) fremsat af hr. Søren Espersen (DF) og forslag til vedtagelse nr. V 58 (se side 5140) fremsat af hr. Frank Aaen (EL) bortfaldet.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) Forhandling om redegørelse nr. R 8: Udenrigsministerens redegørelse om Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE).

(Anmeldelse 25.03.2009. Redegørelsen givet 25.03.2009. Meddelelse om forhandling 25.03.2009).

Kl. 14:12

Forhandling

Første næstformand (Svend Auken):

Så skal jeg give den meddelelse, inden vi går i gang med denne sag på dagsordenen, at det er min vurdering, at Folketinget ikke vil kunne nå frem til afstemning i forbindelse med den kommende sag – altså ikke den nuværende sag – på dagsordenen på det aftalte tidspunkt inden for den aftalte ramme, og den vil derfor først finde sted efter påske.

Forhandlingen er åbnet. Hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 14:12

(Ordfører)

Peter Juel Jensen (V):

Jeg vil gerne starte med at takke ministeren for en fyldestgørende redegørelse. Min ordførertale vil ikke være lige så omfattende, men bare et rids af de store ting, som OSCE har bidraget med i 2008.

De mange medlemsstater vil på trods af en forpligtelse til OSCE-standarder som demokrati og menneskerettigheder ikke altid det samme sted hen. Her tænker jeg på den hårde kritik fra Rusland og andre SNG-stater af den menneskelige dimension, hvilket især er gået ud over valobservationsområdet, hvor især Rusland

har fastholdt kravet om mere begrænsede observationer.

Ellers har 2008 været brugt til at fokusere på kerneområder såsom opbygning af de demokratiske institutioner og sikring af fundamentale frihedsrettigheder, herunder ytrings-, forenings- og forsamlingsfrihed. Disse overskrifter må vi fra Danmarks side arbejde videre med, således at de forbliver højt placeret på den politiske dagsorden. Der har ligeledes været fokus på bekæmpelse af menneskehandel, hvor en konference lagde op til yderligere indsats på området, herunder retsforfølgelse. Jeg noterer mig ligeledes, at det græske OSCE-formandskab lægger op til en videre drøftelse af retsstatsprincipper, ligestillings spørgsmål, herunder vold mod kvinder, og bekæmpelse af diskrimination mod minoritetsgrupper.

Den militære dimension har været præget af et anspændt klima mellem øst og vest. Efter at Rusland suspenderede sin deltagelse i CFE-traktaten i 2007, var der lagt op til nogle principper for at få processen på plads igen, men krisen i Georgien i august 2008 satte en midlertidig stopper for forhandlingerne, som først blev genoptaget i december.

OSCE-missionerne udfører et vigtigt arbejde for at fremme organisationens målsætninger. Især missionen i Georgien har i den grad været i ilden. Denne mission bistår med konfliktløsning, demokratisering, menneskerettigheder og fremme af god regeringsførelse. OSCE har også været direkte involveret i våbenhvileaftaler – aftaler, der forhåbentlig kan bane vej for egentlige forhandlinger om en varig ordening.

Under den økonomiske og miljømæssige dimension rettede man i 2008 særlig fokus på sikkerheds- og miljøaspekter i spørgsmålet om maritime og indlandsvandveje i OSCE-regionen. Der lægges op til et styrket samarbejde mellem OSCE og IMO. Der har været bestræbelser på at drøfte sikkerhedsaspekterne af klimaforandringerne, men Rusland blokerede for en beslutning, under henvisning til at OSCE ingen relevans havde inden for klimaforandringer. Jeg er dog optimistisk, da 55 ud af 56 deltagerstater var parate til at vedtage det foreliggende beslutningsudkast. Bestræbelserne fortsætter i 2009.

Afslutningsvis er jeg glad for at kunne konstatere, at arbejdet i OSCE nyder bred opbakning i Folketinget. Her tænker jeg ikke mindst på OSCE's Parlamentariske Forsamling, som har flere vigtige funktioner; det er ikke kun valgob-

servationer, men også debatter og resolutioner, der fremmer OSCE-standarder.

Kl. 14:15

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Jeppe Kofod.

Kl. 14:16

(Ordfører)

Jeppe Kofod (S):

Jeg vil også gerne takke regeringen for redegørelsen til Folketinget om OSCE's arbejde det forgangne år.

Jeg synes, det er vigtigt at sige, at OSCE faktisk spiller en måske langt større rolle, end man egentlig skulle tro, når man tænker på, hvor få mennesker der i realiteten hører om den her organisation. Jeg synes, det er vigtigt at fremhæve, at OSCE med de 56 lande, der er med, fra Vancouver til Vladivostok, faktisk spiller en meget stor rolle i Europa, når det gælder normdannelse inden for demokrati, menneskerettigheder, retsstatsprincipper og mindretalsbeskyttelse, men også når det gælder den militære dimension med nedrustning, diskussion af håndtering af våben osv.

Noget af det, jeg bl.a. vil fremhæve i dag, er OSCE's rolle i forhold til feltmissionerne, men også OSCE's arbejde med at observere valg i mange lande, som kun for nylig er blevet demokratiske eller er på vej til demokrati. I den forbindelse vil jeg gerne komme med en eneste kritisk bemærkning om regeringens redegørelse til Folketinget, hvor jeg synes, man kunne forvente lidt mere beskrivelse af det forhold, at der mellem ODIHR og Den Parlamentariske Forsamling, som jo har til huse i København, altså er nogle stridigheder vedrørende den opgave at observere valg. Jeg synes godt, man kunne være lidt mere kritisk over for ODIHR's rolle. For der er jo nogle principper, der blev aftalt – Københavnsprincipperne fra 1997 – og parterne har svært ved at overholde dem, og jeg synes faktisk, der er et problem her. For jeg synes, at det arbejde, som også Den Parlamentariske Forsamling foretager, når det gælder valgobservationer, er afgørende. Det har en kæmpe værdi. Det er svært at måle, men vi kan se, at man har deltaget i rigtig mange succesfulde observationer, og det tror jeg er meget vigtigt.

En anden ting, man kunne nævne, er selvfølgelig krigen i Georgien. Der ser vi igen, at et stadig mere antagonistisk Rusland indimellem spænder ben for OSCE's arbejde, og jeg synes, det er vigtigt at fremhæve, at vi må presse på

også for at få OSCE's mission til at lykkes, for det er afgørende, at der er andre, der er engagerede i forhold til Georgien – både Abkhasien og Sydossetien.

Det, som jeg vil koncentrere lidt af min tale om, er selvfølgelig det forslag, som også er på dagsordenen i år og vil være det i lang tid fremover, fra den nye russiske præsident, Medvedev. Han har foreslået, at man skal lave en slags ny sikkerhedsarkitektur for Europa. Det er der nogle, der har taget godt imod, bl.a. i udgangspunktet den franske præsident. Jeg vil være lidt mere skeptisk, for jeg synes, man skal passe meget på. Hvis man begynder at diskutere en ny sikkerhedsarkitektur for Europa, som Medvedev har foreslået, synes jeg, det er vigtigt at sige: Jamen hvad med i første omgang at få OSCE-landene til leve op til de standarder for menneskerettigheder, demokrati, at man har lov til at blande sig i interne anliggender, som man allerede har forpligtet sig til? Hvis man accepterer Medvedevs forslag, synes jeg egentlig, at man går lidt tilbage til koldkrigstiden, hvor det var stormagterne, de stærke lande, som definerede Europas sikkerhed på bekostning af små og i dag også for manges vedkommende demokratiske lande. Derfor vil jeg gerne advare imod, at man bruger for mange kræfter på det her forslag. I stedet burde man styrke OSCE's kerneværdier og arbejde, og det er jo egentlig det, som Rusland med det forslag prøver at få fokus væk fra. Så jeg synes, det selvfølgelig er et taktisk smart træk fra Rusland, men det er noget, der kan ødelægge arbejdet.

Når det er sagt, synes jeg, det er godt, at sådan et forslag bliver håndteret og diskuteret i OSCE-sammenhæng. En af de ting, jeg synes er vigtig, er at slå fast, at efter den kolde krig står menneskelig sikkerhed over staters sikkerhed så at sige. Det så vi i Kosova i 1999, hvor vi greb ind og intervererede over for det forestående folkedrab. Derfor er den værdi vigtig at slå fast, og jeg synes, det er vigtigt, at nye traktater ikke begynder at rokke ved princippet om forpligtelsen til at beskytte befolkninger – både mindretal og andre befolkningsgrupper – mod overgreb.

Et andet vigtigt princip, som jeg også savner svar på i det russiske forslag, er, hvorvidt alle demokratiske stater i Europa så frit kan søge optagelse og, hvis de opfylder kriterierne og bliver accepteret, få medlemskab af eksempelvis NATO og EU. Det er noget af det, jeg vil være bekymret for, hvis man laver en ny sikkerheds-traktat, som er »legally binding«, som Rusland siger. Hvad betyder det for små staters rettigheder

der og frihed, som vi kender det i dag? Man må huske på, at tiden efter den kolde krig jo har været én lang kamp eksempelvis for de tre baltiske stater for at få lov til frit at kunne vælge deres alliancer.

Der næst vil jeg gerne sige, at et af de meget vigtige principper, som kendetegner tiden efter den kolde krig i Europa, jo er det her med, at man har lov til at blande sig i andre landes indre anliggender. Det gælder eksempelvis ved valgobservationer. I virkeligheden er det sådan, at Danmark jo også inviterer OSCE eller andre OSCE-lande til at komme og observere vores valg og se på, hvordan vi gør det, når vi afholder valg her, og vi må også være modtagelige over for kritik, ligesom vi selvfølgelig sender valgobservatører til lande, hvor der er større problemer med afholdelse af valg. Det her princip om, at indre anliggender er fælles anliggender, synes jeg er meget vigtigt, og der vil jeg gerne sige, at også på det punkt synes jeg, at det russiske forslag – Medvedevs forslag – ser lidt bekymrende ud.

Så med andre ord: Jeg takker for redegørelsen. Jeg synes, den har rigtig mange gode elementer, og jeg synes, det er godt, at Danmark arbejder seriøst og meget aktivt i OSCE. Men jeg har lige det her punkt omkring samarbejdet mellem ODIHR og Den Parlamentariske Forsamling. Og så synes jeg også, at man måske skulle være en anelse mere kritisk over for Medvedevs forslag, for jeg synes, det rummer nogle farer, som man har set udspille sig i koldkrigstidens Europa, og det ønsker jeg i hvert fald ikke at vi skal vende tilbage til.

Kl. 14:22

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Og så er det hr. Morten Messerschmidt som ordfører:

Kl. 14:22

(Ordfører)

Morten Messerschmidt (DF):

Tak til Udenrigsministeriet for redegørelsen om OSCE, der jo, som andre ordførere har fremhævet det, spiller en noget hensygnende rolle i offentlighedens bevidsthed, men som jo trods alt i særdeleshed i forhold til international politik spiller en stor rolle som den mæglende organisation, der formår at favne ikke bare EU's lande og europæiske lande, men faktisk meget bredt med hele 56 medlemslande fra Europa, fra Centralasien, fra den anden side af Atlanterhavet osv. Der er ingen tvivl om, at OSCE i forhold til netop at holde så forskellige lande op på det fælles

mål at udvikle demokratiet sammen spiller en meget væsentlig rolle.

Vi taler meget ofte i alle mulige sammenhænge om nødvendigheden af en konstruktiv dialog, og der er OSCE, tror jeg faktisk, et af de organer, som i den grad er i stand til at formidle netop denne konstruktive dialog. Det var jo også det, som hr. Jeppe Kofod lige nævnte i forhold til Medvedevs forslag om en mere forsonende linje, en mere inkluderende linje, så de tiltagende skel, der er inden for det europæiske kontinent, kan blive bekæmpet og man kan prøve at snakke sammen i stedet for at tale sig fra hinanden. Det er netop noget, som det forslag går i retning af.

Det andet element, som jeg vil nævne, hvor OSCE spiller en aktiv rolle, er jo samarbejdet med særlig Europarådet, hvor OSCE i sin aktive kamp for at fremme demokratiet og de grundlæggende menneskerettigheder og frihedsrettigheder er helt ude i felten for at kontrollere, om de demokratiske processer bliver efterlevet og forfulgt på en ordentlig måde, og efterse, at den måde, som pressen agerer på, de rammer, inden for hvilke pressen kan agere, og de rammer, som forskellige ngo'er har, lever op til de grundlæggende betingelser.

Vi har jo som folkevalgte mulighed for at deltage aktivt i de her missioner rundt omkring i landene, hvor man kan komme og følge den proces, der er op til parlamentsvalg, senest i Montenegro. Jeg tror, det er ekstremt væsentligt, at vi ved siden af folketingsarbejdet engagerer os i det her. Jeg ved også, at det er noget, som i alle medlemslandene spiller en meget stor rolle. Det bliver faktisk i de lande, hvor man forsøger og virkelig ønsker at få et velfungerende demokrati, taget meget alvorligt, når der bliver rettet kritik eller ros fra OSCE's side og fra Europarådets side.

Det er ekstremt væsentligt, at vi som repræsentanter for et land og for en del af verden, der netop har fundet måske ikke den perfekte form for demokrati, men i hvert fald en meget velfungerende form for demokrati, forstår at skatte det sådan, at vi også gerne vil udbrede det. Og det gør vi altså bedst ved at tage ud til de lande, som selv har problemer, og være med til at påpege de problemer. Jeg ved, at det bliver taget godt imod, og jeg vil derfor også opfordre Folketingets medlemmer til at engagere sig yderligere i det, sådan at OSCE også i fremtiden kan danne platform for netop den aktive udbredelse af demokrati og grundlæggende frihedsrettigheder.

Med de ord vil jeg tage vel imod Udenrigsministeriets redegørelse og kvittere for det gode samarbejde, der er i OSCE, ikke bare mellem partierne her på Christiansborg, men sandelig også mellem de 56 medlemslande.

Kl. 14:25

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Kamal Qureshi.

Kl. 14:26

(Ordfører)

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil også gerne starte med at takke ministeren for redegørelsen. Som det også er blevet nævnt, er OSCE jo ikke en størrelse, som forfærdelig mange kender til i Danmark. Det er i hvert fald en størrelse, som er meget mere kendt i nogle af de lande, som ikke har medlemskab af mange store internationale organisationer som NATO, EU osv., især i Centralasien.

Det er jo en stor organisation med 56 lande lige fra Canada til Kasakhstan og nogle af de centralasiatiske lande, så bredden er fantastisk stor. Noget af det, som OSCE arbejder med, og som jeg synes er meget afgørende – og det er jo, hvad skal man sige, en hel søjle inden for OSCE – er hele diskussionen om demokrati. Altså, hvordan bygger man et demokrati op på en måde, så det bliver holdbart, sådan at det ikke bare bliver flertalsafgørelser, men sådan at det er en holdbar størrelse? Der er nogle rigtig, rigtig gode møder og konferencer og andet, som er med til at styrke eksempelvis ligestilling i en lang række af de lande, som ikke har demokrati, som vi kender det, og som heller ikke har ligestillingsinstitutioner, som vi kender dem. Her kan kvindeorganisationer og andre komme og deltage og lære at blive styrket.

Der er også en meget effektiv kamp mod racisme og antisemitisme i OSCE, bl.a. på de konferencer og andet, der bliver holdt den sammenhæng, og det tror jeg faktisk er en kamp, som er meget, meget afgørende og væsentlig og ikke mindre væsentlig, sådan som vi ser udviklingen især i de østeuropæiske lande, hvor både racismen og antisemitismen vokser frem med meget, meget stor hast og viser sit grimme ansigt. Der er det vigtigt, at man har en international organisation, hvor der er et samarbejde og også til en vis grad et forpligtende samarbejde, hvor man kan tage de her typer af sager op.

I modsætning til visse andre partier i Folketinget – og det er måske nok mest Dansk Folkeparti, jeg tænker på – er vi fra SF's side, som

også et markant flertal her i Folketinget, tilhænger af og helt indstillet på det her med, at man netop har en gensidig indblandingsmulighed, altså at man godt må gå ind og kritisere hinanden i forhold til demokrati, i forhold til ligestilling og i forhold til andre forhold, at man godt må komme med sin kritik og sige: Det dér gør I altså ikke godt nok, det vil vi gerne være med til at påpege over for jer. Vi skal også i Danmark kunne tåle at høre, lytte efter og rette ind efter kritik, hvis der bliver rettet kritik mod os, men vi skal selvfølgelig også kunne gøre det over for andre lande.

Det tror jeg er en meget central milepæl i det internationale samarbejde, og det betyder jo også, at en lang række af de valgobservationer og i øvrigt også missioner som sådan, som OSCE deltager i, ikke altid er lige populære. Rusland og andre lande synes jo ikke, at det er særlig sjovt; at der kommer en masse internationale observatører og kigger dem i kortene, og som kan påpege, at deres valg ikke lige lever op til de standarder, som vi synes der skal være for frie, demokratiske valg, og derfor kan komme med en kritik af den måde, valgprocessen foregår på. Det er klart, at det ikke er noget, man er glad for, men ikke desto mindre er det en relevant mulighed.

Der blev jo også sendt et hold observatører af sted til Georgien, da konflikten i Georgien startede, for at der netop kunne blive set med nogle meget fornuftige øjne på, hvad der sker i marken, hvad der sker i felten, hvordan vi tackler det her, hvad det er for en situation, man er i. Der er det klart, at det er rart at kunne benytte sig af at have nogle uafhængige observatører til stede, som kan se på udviklingen, og det havde Danmark så også.

Noget af det, som jeg gerne vil trække frem, som jeg synes er godt at se, er, at kampen mod menneskehandel, altså trafficking, er blevet styrket i OSCE. Det er jo en helt relevant problemstilling, som jeg tror vi skal have styrket endnu mere, fordi hele traffickingsituationen – især kvindehandel, men også menneskehandel som sådan – jo i høj grad er noget, der rammer de østeuropæiske lande, i form af at kvinder bliver transporteret, stjålet, smuglet ind fra Rusland, Rumænien og en lang række af de lande, og som har en forfærdelig tilværelse bl.a. i Danmark, men også i andre europæiske lande.

Det er klart, at der her er nogle forhold, vi bliver nødt til at tage alvorligt, både i forhold til at bekæmpe det kriminelle netværk, der står bag

det her, men selvfølgelig også i forhold til at sikre, at befolkningerne i de lande får en tilværelse, som gør, at de har lettere ved at stå imod. Så jeg tror, at der er en lang række af de her processer, som er helt afgørende i forhold til det internationale samarbejde, for en lang række af de ting, som OSCE beskæftiger sig med, er grænseover-skriddende.

Hvis jeg skulle trække et emne frem, som jeg synes man måske skulle gøre mere ud af – men det er selvfølgelig ikke første gang, vi trækker det frem – er det hele diskussionen om brugen af tortur og lignende metoder, som stadig væk er til stede i OSCE-lande, når man kigger dem efter i kørtene. Det er selvfølgelig ikke acceptabelt, og det er selvfølgelig noget, vi skal blive ved med at påpege og rette opmærksomheden mod.

Med de ord og de bemærkninger vil jeg også gerne takke for redegørelsen.

Kl. 14:32

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Og så går vi over til fru Helle Sjelle som ordfører.

Kl. 14:32

(Ordfører)

Helle Sjelle (KF):

Først og fremmest en stor tak for redegørelsen om arbejdet i OSCE i det forløbne år. Desværre er der, som flere har været inde på her i dag, nok ikke mange, der kender til organisationen OSCE, og det er egentlig ganske ærgerligt, for OSCE varetager jo en række internationale funktioner, som de fleste næppe ville være foruden. Den har rødder helt tilbage til begyndelsen af 1970'erne og tager sig af sikkerhedspolitik i bred forstand.

Ud over at tage sig af den traditionelle militære sikkerhed fungerer OSCE også som et forum, hvor de mange medlemslande – ikke mindre end 56 – diskuterer økonomisk, miljømæssig og ikke mindst menneskelig sikkerhed. Det sidste inkluderer demokratisering og menneskerettighedsbeskyttelse, og det mener vi Konservative er af helt afgørende betydning. Vi synes, at OSCE på mange måder er en unik organisation, fordi dens medlemmer tæller lande på hele den nordlige halvkugle, og fordi den dækker så mange vigtige områder. Den er et forum, hvor bl.a. store og vigtige lande som USA og Rusland mødes for at drøfte alt fra nedrustning til menneskerettigheder. Det er en af OSCE's styrker, og dem vender jeg tilbage til.

En af svaghederne er selvfølgelig, at det af og til kan være vanskeligt – og det kan man jo godt

forestille sig – at nå til en bredere enighed, men vi Konservative mener, at styrkerne kompenserer for svaghederne ved OSCE. Det er vigtigt, at vi forsøger at skabe orden og samarbejde på det internationale niveau, der i alt for lang tid har været præget af kaos og konflikt.

En af svaghederne er så, som jeg nævnte før, at de mange medlemslande ikke altid har lige nemt ved at nå til enighed. Og det er Rusland jo desværre blevet det fremmeste eksempel på. Siden 2007 har Rusland ikke deltaget i CFE-traktaten. Den er ellers særdeles vigtig og blev ratificeret i både Øst og Vest, allerede inden Sovjetunionen faldt sammen. Den indebærer bl.a., at medlemslandene skal udveksle oplysninger om deres arsenal af konventionelle våben, og er dermed afgørende for den militære sikkerhed.

Et af de andre områder, hvor Rusland blokerer for væsentlige beslutninger, er samarbejdet om de sikkerhedsmæssige følger af klimaforandringerne, og her er det ellers lykkedes det finske formandskab at overtale selv USA. Men vi Konservative mener, at når det kommer til stykket, er det bedre at føre dialog med Rusland end at isolere landet, og her er OSCE et helt oplagt forum.

Heldigvis har organisationen efter vores opfattelse som sagt flere styrker end svagheder. Trods de uenigheder, der sidste år især prægede den militære dimension, fortsatte det gode samarbejde nemlig på en lang række andre områder, og jeg vil i dag fremhæve tre af dem.

For det første blev dialogen mellem Øst og Vest forbedret på menneskerettighedsområdet; her blev landene bl.a. enige om at styrke OSCE's indsats i forhold til menneskerhandel og om en vedtagelse med fokus på demokrati og menneskerettigheder. Selvfølgelig er sådan en vedtagelse også symbolsk, men vi Konservative tror på, at også ideer og ord er med til at skabe holdningsændringer. Det så vi tydeligt i forbindelse med afslutningen af den kolde krig, så hvorfor skulle det ikke også i dag gøre sig gældende i de OSCE-lande, hvor menneskerettighederne fortsat krænktes?

For det andet var der langt flere af de mange ministre fra medlemslandene, der deltog i ministerrådsmødet i december sidste år, end der har gjort i den senere tid, og det synes vi også er et tegn på den øgede samarbejdsvilje. Uanset hvor meget eller hvor lidt medlemslandene kan blive enige om, tyder det godt for fremtiden, at ministrene i hvert fald prioriterer det, og at de trods

deres forskellige interesser og ønsker er villige til en dialog.

For det tredje synes jeg, at de opgaver, som OSCE udfører fra dag til dag, er værd at nævne. For trods uenigheder i storpolitikken, f.eks. vedrørende Georgien og CFE-traktaten, som selvfølgelig er meget vigtige områder, fortsætter OSCE mange af sine vigtige, men knap så synlige opgaver. Et af de mange gode eksempler er, at organisationen – som andre jo også har nævnt det her i dag – udsender valgobservatører, når der er valg i et medlemsland. Selv havde jeg fornøjelsen af at være i USA i forbindelse med det seneste præsidentvalg, og ud over at det på mange måder selvfølgelig var en ganske enestående og fantastisk oplevelse, er det selvfølgelig også ganske tankevækkende, at der selv i et velfungerende demokrati som det amerikanske kan være problemer vedrørende stemmeafgivelsen – og det kan der altså.

Jeg synes derfor, at det er ganske vigtigt, at OSCE er til stede ved valg i de lande, hvor der er en mulighed for det. Det er efter min opfattelse til gavn og glæde for befolkningerne.

Samlet set mener vi Konservative således, at OSCE fortjener Danmarks fortsatte opbakning, og jeg vil endnu en gang sige tak til udenrigsministeren for redegørelsen.

Kl. 14:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Og herefter er det den radikale ordfører, hr. Niels Helveg Petersen.

Kl. 14:37

(Ordfører)

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne sige tak til udenrigsministeren for redegørelsen. Jeg synes, at det er god skik, at vi har denne årlige redegørelse for OSCE's virksomhed og en mulighed for en kort diskussion om OSCE's virksomhed.

I Det Radikale Venstre betragter vi OSCE som et vigtigt forum og et uundværligt forum. Det er et forum for dialog, men det er jo altså også et forum for fremme af demokrati og menneskerettigheder, og det er et arbejde for demokrati og menneskerettigheder og for at fremme det, som vi tillægger meget stor betydning.

For nogle af OSCE's medlemslande, f.eks. landene i Centralasien, er OSCE jo en livline, kan man sige, til det vestlige Europa, som spiller en rolle for dem, og det er vigtigt at udnytte de muligheder, der ligger i det store forum.

Når vi ser på året 2008, kan vi konstatere, at der på ministermødet i Helsinki heller ikke i år

blev mulighed for at få vedtaget en sluterklæring. Uenighederne er altså så tilpas store, at det ikke rigtigt er muligt at få enderne til at mødes, men det var tæt på i år, forstår jeg. Og da det ikke kunne lade sig gøre at blive enige om en sluterklæring, er det i hvert fald meget tilfredsstillende, at man kunne enes om en tilfredsstillende erklæring i anledning af 60-året for FN's menneskerettighedserklæring. Det har ellers ikke været muligt at få vedtaget den type af erklæringer, men i år lykkedes det altså, og det ser jeg som et godt tegn.

OSCE's missioner, hvor de kan få lov at komme ind, spiller en vigtig rolle for at løse konflikter og for at fremme demokrati og menneskerettigheder. Af særlig betydning var det i år, at det lykkedes at få en OSCE-mission ind i Georgien, i forbindelse med at konflikten nærmede sig sin afslutning. Desværre er det så ikke lykkedes at fastholde en mission i Georgien. Det er da skuffende, men det fremgår af redegørelsen, at det græske formandskab arbejder videre med sagen, og vi må da håbe, at det kan lykkes at få en fornyet OSCE-mission ind i Georgien.

Af største interesse i det forløbne år må jo siges at være præsident Medvedevs udspil om en ny europæisk sikkerhedsarkitektur. Det er sådan en genoplivning i virkeligheden af en gammel russisk tanke om, at der skulle være den overordnede sikkerhedsarkitektur, som sådan lå hen over, i hvert fald i nogle af de udgaver, vi så tidligere i 1990'erne, NATO – overordnet NATO f.eks. – og det er selvfølgelig ikke acceptabelt set fra et dansk synspunkt og fra et NATO-synspunkt.

Men diskussionen går altså videre. Selv om man ikke kunne blive enige om at holde et topmøde her i 2009, går diskussionen om Medvedevs initiativ videre, og det synes jeg er godt. Der er ikke noget forgjort ved, at man diskuterer ideer om en sådan sikkerhedsstruktur, men jeg synes nok, at det kan forlanges og forventes, at russerne selv er mere konkrete i deres forestillinger om, hvordan en sådan sikkerhedsstruktur skal bygges op.

Jeg synes, at det var kloge konklusioner, den finske udenrigsminister, Stubb, drog ved mødet i Helsinki om denne sag. Han sagde, at OSCE var et godt forum for de videre drøftelser af spørgsmålet; at der ikke var nogen, der var imod drøftelse af europæisk sikkerhed; at der indtil videre var flere spørgsmål end svar; at der allerede fandtes velfungerende sikkerhedsorganisationer, som mange var godt tilfredse med;

og at der måtte lægges mere vægt på substans i den her diskussion end på at bygge nye institutioner.

Jeg synes, at det er et meget godt udgangspunkt for det videre arbejde, og jeg forstår, at Grækenland, det nye formandsland, vil føre diskussionen videre. Den har ikke nogen umiddelbar mulighed for at finde en løsning, men jeg synes, at man skal gøre sig umage med at prøve på at udvikle nogle ideer.

Tak til udenrigsministeren endnu en gang for redegørelsen, og jeg vil understrege en gang til, at også vi i Det Radikale Venstre betragter arbejdet i OSCE som vigtigt og meget nyttigt.

Kl. 14:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Enhedslistens ordfører, hr. Frank Aaen.

Kl. 14:42

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Hver gang vi har den her debat i Folketinget om OSCE, siger alle, at det er meget vigtigt. Og det, man så måske kan overveje, er, om det så bliver ved det, eller om der også gøres noget for at styrke den her organisation og bruge den mere, end det er tilfældet. Jeg er bange for, at det ikke er sådan, at understregningen af, at det er en vigtig organisation, og at det er en god beretning, regeringen er kommet med, også betyder, at regeringen lægger mere energi i at styrke organisationen. Og det synes jeg faktisk at der er brug for.

Hvis vi ser på, hvordan verdens militærpolitik og sikkerhedspolitik i højere og højere grad er baseret på bomber og krig – værst i Irak og meget slemt, som det foregår i Afghanistan – og at det første, der bliver nævnt, hver gang man ser et problem, faktisk er, hvordan man kan løse problemet militært, synes jeg i virkeligheden, at der er brug for, at man begynder at tænke anderledes. Jeg synes, det er meget ærgerligt, at den Forsvarskommission, der lige har afsluttet sit arbejde, konkluderer, at vi bare skal fortsætte den siddende regerings politik med en aktivistisk udenrigspolitik med vægt på internationale militære operationer i regi af NATO eller sammen med forskellige alliancepartnere, og at sikkerhedspolitik på en måde bliver gjort næsten identisk med forsvars- og militærpolitik.

Jeg synes også, at det var lidt ærgerligt, at vi i går skulle have en diskussion om NATO, som også bare gik ud på, at NATO som militæralliance skulle styrkes, i stedet for at se på om der må-

ske var brug for nogle andre veje til at øge sikkerheden i verden end bare at styrke NATO og forestille sig nye Afghanistanoperationer.

Altså, på nogle måder er vi jo – det er ikke så slemt endnu, men jeg synes, at der er nogle betænkelige træk i udviklingen – også i Europa på vej i retning af en ny kold krig, hvor NATO altså på den ene side udvider og rykker tættere og tættere på Rusland. Nu ved folk her formentlig, at jeg ikke er en stor tilhænger af Putin, nærmest modsat, men alligevel kan man jo godt forstå, at et land ser med bekymring på, at en militæralliance, det ikke er medlem af, rykker tættere og tættere på dets grænser og samtidig erklærer, at den vil opbygge et missilforsvar, der kun kan opfattes som værende aggressivt i forhold til det pågældende lands, altså Ruslands, mulighed for at kunne forsvare sig.

Vi ser altså også svaret, at Rusland igen begynder at flyve med strategiske bombefly tæt langs de nordiske grænser f.eks., tæt på Vesteuropa, hvor vi bestemt ikke har brug for, at der kommer bombefly flyvende. Eller vi ser, at Rusland genåbner en stor flådebase i Middelhavet for på den måde at kunne øge sin tilstedeværelse på havene. Det er altså ikke noget, der bringer os i den rigtige retning, hverken fra den ene side eller fra den anden side.

Der er det jo altså fint – nu må vi se, hvad det bliver til – at Obama har erklæret, at man nu vil prøve at få en ny politik i forhold til Rusland, og at man igen vil sætte fart i atomnedrustningen. Og modsat ser vi jo Rusland snakke om, som det blev nævnt før, en ny europæisk sikkerhedsstruktur. Altså, det er jo ikke sikkert, at der skal laves en ny struktur, men det hele peger jo i retning af, at man styrker OSCE, som jo altså har den fordel, at alle lande i Europa er med, og som kan gøres til et vigtigt samarbejdsorgan, der styrker sikkerhed i Europa. Jeg synes godt, man kunne bede regeringen om at prøve at udvikle noget mere, hvordan OSCE kan anvendes mere aktivt i stedet for at fokusere på NATO og på alliancen med USA.

Jeg vil også sige, at OSCE i forhold til demokrati og menneskerettigheder også er meget vigtig og bestemt også bør betones, fordi vi jo alle sammen kan se, at demokratiske rettigheder og menneskerettigheder er under pres i den såkaldte krig mod terror. Der kunne OSCE også have en gavnlig rolle sammen med Europarådet.

Til sidst vil jeg bare sige, som andre også har været inde på, at den vigtige aktivitet med valgobservationer, hvor OSCE er med til at sik-

re, at valg foregår på en ordentlig måde, synes vi også godt man kunne styrke, for vi ved jo, at der er stor diskussion om, hvordan de her valgobservationer fungerer, om de fungerer godt nok. Der ville det også være fint, hvis den danske regering i højere grad gjorde en indsats for at få dem til at fungere bedre.

Vi er altså positive over for OSCE som institution. Vi mener, at den kan bruges meget mere aktivt, end det er tilfældet, og det vil vi gerne opfordre regeringen til at gøre noget ved.

Kl. 14:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 14:48

(Privatist)

Pia Christmas-Møller (UFG):

56 lande rækker hinanden hånden fra Vladivostok i øst til Vancouver i vest i den eneste pan-europæiske samarbejds- og sikkerhedsorganisation, som samtidig rækker over Atlanten. Den er åben og inkluderende gennem dialog.

OSCE giver og skal give håb i en tid, hvor mange skyer truer demokratisk og fredelig udvikling. Både den militære og menneskelige dimension, hvor Danmark jo bidrager godt på forskellige områder, står meget centralt i OSCE, og den økonomiske og miljømæssige dimension bidrager også til at forbedre forholdene.

I det forgangne år har situationen i Georgien været en kritisk udfordring, også for det internationale samfund. OSCE har her nogle muligheder for at spille en konstruktiv rolle, men er naturligvis som andre tilsvarende organisationer hæmmet af konsensuskravet. Jeg synes, det er godt, at grækerne arbejder hårdt for at få forlænget mandatet til en altomfattende mission.

Det har været og er fortsat en stor udfordring at få Rusland til at leve op til sit ansvar og sine forpligtelser, og i den forbindelse betyder ikke mindst samarbejdet i den såkaldte menneskelige dimension meget for udvikling af gensidig forståelse og demokratisk tankegang. Diskussionen om Medvedevs forslag om en ny europæisk sikkerhedsarkitektur må ikke gelejde udviklingen ud på et sidespor, og personligt er jeg langtfra overbevist om, at det er store diskussioner om nye organisationsmæssige institutioner og rammer, der er allermost behov for. I hvert fald må fokus ikke fjernes fra det, det hele handler om, nemlig grundlæggende respekt for menneskers værdighed, sikkerhed, frihed og fremgang.

Arbejdet på valgobservationsområdet er her en hovednøgle, og jeg synes, det er lidt trist, at

redegørelsen trods mange gode elementer slet ikke reflekterer nogen af de langvarige og ødelæggende problemer, som man slås med internt i OSCE-familien på netop dette område. Problemerne er jo ikke blevet mindre i det forgangne år.

Det virker, som om ministeren slet ikke har fået viden om, hvor skidt det har stået til gennem flere år, når det gælder efterlevelsen af f.eks. den såkaldte Københavneraftale fra 1997, som handler om samarbejdet på valgobservationsområdet. Ikke med ét ord er det nævnt i redegørelsen, som i det hele taget desværre viser ringe indsigt i og prioritering af samarbejde med OSCE's parlamentariske afdeling, hvis sekretariat jo ellers netop har til huse her i Danmark. Det er jeg lidt ked af, for at sige det på jysk, for jeg mener at vide fra tidligere, at ministeren personligt lægger meget vægt på også denne del af OSCE-arbejdet, så jeg tror ikke, det er der, det halter.

Sidste sommer blev jeg genvalgt som en af den parlamentariske forsamplings ni vicepræsidenter og har i kraft af arbejdet her været ganske involveret i netop arbejdet med bl.a. valgobservationer. Sidste år blev jeg f.eks. af det finske formandskab bedt om at lede valgobservationen i Makedonien, hvis officielle navn jo fortsat er Former Yugoslav Republic of Macedonia, som udpeget special coordinator. På grund af betydelig vold måtte der holdes omvalg i en række valgkredse, og jeg oplevede både ved det ordinære og senere ved omvalget, hvor betydningsfuldt vores arbejde i OSCE er på dette kerneområde.

Jeg blev i år udpeget af det græske formandskab til at lede observationen af det makedonske kombinerede præsident- og kommunalvalg og kan se og berette om den meget positive udvikling. For et nyt land, som angler efter international anerkendelse og brændende ønsker optagelse i NATO og EU, er det fantastisk vigtigt, at der er internationale vidner til dets udvikling på disse fundamentale felter.

Jeg tror, at langt de fleste af os kan enes om betydningen af dette arbejde, og desto ærgerligere er det derfor, at interne organisationsproblemer skal have lov til at besværliggøre arbejdet i den grad, som tilfældet er. Det lykkedes at undgå de mange interne benspænd – ja, det vil jeg kalde dem – i Makedonien, så vi kunne få et statement, hvis indhold jeg blev yderst tilfreds med. Men det krævede en særlig indsats både i år og sidste år, og jeg vil ikke lægge skjul på, at

der er interne kampe, og det er interne kampe, der er skabt grundet årelange institutionelle problemer, som skiftende chairmen in office ikke har evnet at løse, på trods af gode intentioner.

I år havde det græske formandskab således også taget initiativ til at afhjælpe den uholdbare situation. Der blev afholdt et møde, en uges tid før jeg skulle lede observationen i Makedonien, men trods meldinger om enighed og trods tilfredshed hos både formandskabet, ODIHR og den parlamentariske forsamling lod det skriftlige referat vente længe på sig. Jeg forstår, at der alligevel ikke er enighed, og dermed har vi fortsat en uløst situation.

Vi måtte så håndtere den fastlåste politiske situation, og vi gjorde det i praksis med et konkret afpasset kompromis, som formandskabets repræsentant var meget glad for, ja, nærmest virkelig taknemlig for. Men det løser jo ikke det generelle problem. Jeg betonedede kraftigt, at min løsning ikke skulle opfattes som en oversættelse af den aftale, som alligevel ikke var indgået i Athen.

Jeg er nødt til at sige det, som det er: Regeringsdelen af OSCE-familien må tage det politiske ansvar på sig, skære igennem og sætte nogle præcise pejlemærker, og så må vi andre gøre ditto i den parlamentariske forsamling. I øjeblikket sejler systemet rundt med politikerne, og det kan kun stoppes, når politikerne samler sig sammen og tager den rorpind, de er valgt til at betjene. Det gælder ministre – jeg ved, at ministre har meget andet at se til, men det gælder os alle sammen, for ellers fortsætter den uholdbare situation til skade for den demokratiske udvikling i nye lande.

Problemerne omkring ODIHR og den parlamentariske afdeling må og skal løses. ODIHR nægtede at deltage i valgobservationen i Rusland i 2007, boykottede den, og det var måske ikke lige den heldigste beslutning. Det var måske et af de lande, hvor der virkelig var behov for at vi var til stede.

Det korte af det lange er, at der kan være problemer på begge sider. Men vi har i den grad behov for politisk vilje og investering i en løsning af dem, hvis arbejdet ellers skal fortsætte på en fornuftig måde.

Kl. 14:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til fru Pia Christmas-Møller. Udenrigsministeren.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg synes, det har været nogle rigtig konstruktive, nyttige indlæg, der er kommet her i dag, og det viser jo også, at Folketinget for at forbedre nogle vilkår kan arbejde tværpolitisk og uden at skulle lave politisk agitation eller tage politiske point på det. Så jeg synes, debatten har været meget oplysende; jeg synes, den har været meget nyttig. Jeg har haft meget glæde af den og skal nok skrive mig en række af de ting, der er blevet sagt – ikke mindst fru Pia Christmas-Møllers meget væsentlige indlæg her til sidst – bag øret og se nærmere på dem bagefter.

Det er jo temmelig afgørende, at en af spidskompetencerne, nemlig dette at være valgobservatør, leveres ordentligt. Det er jo det, borgerne har tillid til rundtomkring, og der skal valgobservatørerne jo ikke blive snydt hverken af institutionerne selv eller af dem, der fører dem rundt. Det er derfor, jeg synes, at kombinationen af ODIHR og PA, altså den parlamentariske forsamling, er fornuftig, for der har vi nogle faste valgkasperter kombineret med parlamentarikere. Der har været kompetencestridigheder imellem dem, men dem mente jeg var blevet løst i den aftale, der blev lavet i marts måned i år. Den er ikke omtalt. Nej, det kan jeg forstå. Jeg må se på den igen. Jeg havde fået fornemmelsen af, at det var løst i martsaftalen 2009, men det siger fru Pia Christmas-Møller at det ikke er. Så må vi se på den, for i sidste instans er det jo altså ministergruppens ansvar, hvad man ender med at lave, og det er en af kernekompetencerne.

Det er fuldstændig rigtigt, at der er lande, der ikke rigtig bryder sig om, at man kommer rendende. Jeg ved, at fru Pia Christmas-Møller har haft meget stor succes som valgobservatør, ikke mindst sidst i Makedonien, men jo også før. Det viser, hvor betydningsfuldt det er, for landene lægger vægt på den erklæring, der kommer, og så må oppositionen leve med, at de altså ikke kan sige, at valget var ulovligt, hvis den her internationale, tværgående forsamling går ind og siger: Dette er i orden. Det betyder, at der så kan komme ro i landet. Makedonien havde et roligt valg nu; sidste gang var der vold i forbindelse med valghandlingerne. Forudsætningen for, at demokratiet kan komme videre, er netop, at oppositionen accepterer et nederlag, eller at regeringen accepterer at komme i opposition og ikke bruger vold. Der er netop opgaven her med PA og ODIHR helt afgørende; det er afgørende, at der kommer en instans udefra og siger til rege-

ringen: Tag det nu roligt, venner, du tabte valget. Eller til oppositionen: Tag det nu roligt, du vandt ikke. Jeg vil meget gerne arbejde videre med fru Pia Christmas-Møller om at få forbedret det. Det kan vi jo gøre uden for salen, for vi kan jo ikke gøre det her i salen. De benspænd, der har været talt om, må jo ikke finde sted. Det må vi se på.

Ellers synes jeg, at der også er andre ting af væsentlighed, der er trukket frem. Jeg tror, det var hr. Kamal Qureshi, som kom med et ganske interessant og dækkende udtryk, et af dem i hvert fald; hr. Qureshi sagde, at dette var en gensidig indblandingsmulighed. Det er faktisk et meget rigtigt udtryk. OSCE er jo simpelt hen lavet for at legitimere en gensidig indblandingsmulighed. Man må finde sig i, at de andre kommer og kigger en i kortene: om man har den rigtige lovgivning, og om man har den rigtige indstilling. For det er jo mere en moralsk forsamling – den har jo ikke nogen magtmidler – både på ministerniveau og på parlamentarikerniveau og embedsmandsniveau, som kan sige: I lever ikke op til det. Og så kan man altså få en kritik.

Det er jo væsentligt at øge bevidstheden, og det er derfor, parlamentarikerne er så vigtige. De kan jo netop med deres møder øge bevidstheden hos hinanden ligesom i Europarådet; det er jo også meningen med Europarådet. Det her er bare bredere, fordi det går helt til Vladivostok. Bevidstheden øges, således at man i forbindelse med menneskehandel f.eks. opdager: Hør, det har vi egentlig ikke nogen love imod; måske skulle vi se lidt nærmere på det. Og så kommer man i gang med en lovgivning, som fremmer det. Så man løfter hele tiden niveauet. Det synes jeg er rigtigt. Lige med hensyn til menneskehandel har vi jo altså en særlig repræsentant for formandskabet mod menneskehandel, som flytter med hvert formandskab.

Jeg synes også, det var vigtigt – det viste sig jo i sommer i august måned – at vi havde OSCE, da den russiske invasion kom. OSCE meldte sig straks klar med observatører, men så kom jo striden om, hvilke lande der blev accepteret som observatører.

Jeg kan sige, at jeg blev ringet op af formandskabet og spurgt, om vi kunne stille nogle politiobservatører, og jeg tror, at jeg 20 minutter efter ringede tilbage til Alexander Stubb og sagde: Vi er klar. Så hurtigt reagerede Justitsministeriet. Det var et fornemt samarbejde, der var dér. Norge, Sverige, Danmark og Finland stillede med det samme med det antal, der blev bedt om. Så

kom så alle stridighederne med Rusland, som jo har en anden holdning til Abkhasien og Sydossetien, end OSCE og vi andre har.

Der er også et andet vigtigt emne, der har været nævnt her. Ikke mindst hr. Niels Helveg Petersen var inde på det og ja, hr. Jeppe Kofod, undskyld. Det drejer sig om Medvedevs forslag. Det er også omtalt, det er vel næsten det, der er omtalt mest udførligt i den her redegørelse for 2008. Der vil jeg sige, at vi naturligvis skal lytte til Medvedevs forslag; vi skal naturligvis også drøfte det med russerne. Jeg har personligt drøftet det også bilateralt selvfølgelig med den russiske udenrigsminister. Jeg mener også, det skal drøftes i NATO-Rusland Rådet, for vi skal lige være opmærksomme på, at vi jo ikke skal ramle ind i en situation, hvor OSCE, som Rusland ikke er så begejstret for, pludselig verfes ud, eller i en anden situation: at det transatlantiske pludselig brydes op. Derfor skal vi jo i forbindelse med Medvedevs forslag selvfølgelig drøfte det: Hvad er formålet med det? Hvorfor laver I det, og hvad er målet med det? Der kan være nogle bekymringer i Rusland, vi skal tage højde for, men det er muligt, vi kan tage højde for dem i andre konfigurationer.

Kl. 15:00

Så jeg tror ikke, at vi skal opfinde noget nyt OSCE, og jeg tror heller ikke, vi skal opfinde noget nyt magen til Ruslandrådet, men vi skal selvfølgelig, synes jeg, gå ind i, hvad bekymringen hos Rusland er og se, om vi kan få løst bekymringerne, uden at skulle opfinde nye institutioner. Hvis bekymringen kun er det, at man ikke bryder sig om OSCE's feltmissioner og valgobservationer, så er det jo ikke en bekymring, vi skal imødekomme; så er det en bekymring, som vi skal forklare faktisk er hele meningen med OSCE, at man har det, som hr. Kamal Qureshi kaldte den gensidige indblandingsmulighed.

Medvedevs forslag skal naturligvis indgå eller indgår i OSCE's arbejde, men det må ikke opheve OSCE. Jeg kan forstå, at hr. Kofod ønskede en mere kritisk tilgang i teksten til forslaget, men teksten her er jo bare en redegørelse, det er jo ikke nogen politisk stillingtagen. Der tages jo ikke politisk stilling. Det er en redegørelse for, hvad der er sket, fuldstændig nøgternt. Det er jo ikke nogen politisk rapport, der er lavet, som vi redegør for her i dag, det er en simpel redegørelse for, hvilket arbejde der er foretaget, og så kan man se det i temaer, og der er parlamentarikerne jo tværgående til stede. Så har de også deres eget

afsnit, men det betyder ikke, at parlamentarikerne kun laver det, der står på side 10, tror jeg, for der er også det tematiske, tværgående, og der kommer parlamentarikerne jo også ind.

Det er altså en deskriptiv rapport, der er leveret, og ikke en politisk stillingtagen, og jeg ville også gerne have mig frabedt, at vi skulle smugle en endelig stillingtagen til Medvedevs forslag ind i årsgennemgangen for 2008. Det skal vi tage særskilt i nævnet f.eks. eller her i salen, men der er vi jo slet ikke kommet til. Vi skal børe lidt mere i, hvad bekymringerne er, og hvad formålet er.

Jeg tror egentlig, at det var hovedemnerne, som har været rejst, og som jeg godt ville nævne. Jeg vil så igen takke for debatten og også takke for det engagement, der er omkring OSCE, og takke især fru Pia Christmas-Møller for den kæmpe indsats inden for valgobservationen, som vi så må se på hvordan vi sørger for institutionelt ikke bliver skadet.

Kl. 15:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til udenrigsministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) Forespørgsel nr. F 32:

Forespørgsel til justitsministeren:

Hvilke overvejelser gør ministeren sig om midlertidig eller permanent suspension af Schengenaftalen og en genindførelse af grænsekontrollen for derved at mindske det stigende antal hjemmerøverier og andre former for kriminalitet hidrørende fra Østeuropa?

Af Morten Messerschmidt (DF), Kim Christiansen (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Dennis Flydtkjær (DF), Marlene Harpsøe (DF), Pia Kjærsgaard (DF) og Peter Skaarup (DF).
(Anmeldelse 19.02.2009. Fremme 24.02.2009).

Kl. 15:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Morten Messerschmidt, for begrundelse.

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Morten Messerschmidt (DF):

Når man læser i aviser og ser tv-aviser og hører radioudsendelser og meget andet, der beretter om de verserende problemer med skyderier, knivstikkerier, narkohandel osv. ikke bare i København's gader, men snart sagt i hele landet, så tror jeg, at de fleste undrer sig over, at man fuldstændig uden at reflektere betragter det som en naturlighed, at man ikke har grænsekontrol. Det er i hvert fald en betragtning, som vi i Dansk Folkeparti ikke deler. For selv om EU har forbudt medlemslandene, altså de lande, der har sagt ja til det, der hedder Schengenaftalen, at bevogte deres grænser, er det efterhånden helt umuligt at se bort fra, at den nedlæggelse af grænsekontrollen, som der er tale om, har været en kæmpe håndsrækning til de kriminelle, og at det er alle de lovlydige, som betaler prisen. Det vil sige alle de folk, som oplever hjemmerøverier, indbrud i deres biler, utryghed i gaderne, oplever, hvordan der på både gymnasier, handelsskoler og også folkeskoler i dag flourer narkohandel, og hvordan det sjældent har været nemmere at få fat i illegale våben, kort sagt hvordan de kriminelle har fået fuldstændig frit spil, fordi man har valgt at nedlægge grænsekontrollen.

I Dansk Folkeparti har vi den klare opfattelse, at vi skal gøre alt, hvad der står i vores magt for at bekæmpe de kriminelles muligheder for at udføre deres kriminelle aktiviteter. En af de helt åbenlyse ting er selvfølgelig at genetablere grænsekontrollen. Det er ikke det samme som at sige, at man ikke vil samarbejde på tværs af grænserne. Vi har kunnet samarbejde med politimyndigheder i både Sverige, Tyskland og andre lande i EU, også selv om vi tidligere havde grænsekontrol. Så det er ikke et spørgsmål om enten-eller, det er et spørgsmål om både-og, og i Dansk Folkeparti har vi den opfattelse, at alt, der kan forhindre de kriminelle aktiviteter, skal tages i brug. Tak, formand.

Kl. 15:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det justitsministeren for besvarelse.